

ՄԱՔՍԻՄ ԿՈՐՔԻ

(Ի, ԲՆԱԿԵՆԱՍԳՐՈՒԹԻՒՆ)

ԽՈՂԱՐԱՐ ՎԱՐՊԵՆԻՆ ԾԵՆՆ ԵՐ ՈՐ ԵՐԵՒԱՆ ԲԵՐԱԻ ԿՈՐՔԻՆ

Աշխարհահռչակ ընկերության Մաքսիմ Կորքի, որուն մահը կ'աղաղակարգուի Ռուսիա, 1900ին զրի առած էր իր կենսագրութիւնը, որուն մէկ մասը կը հրատարակենք ստորեւ.

Նիժնի Նովոքոթոս ծնած եմ 14 Մարտ 1868 թուականին. կը կոչուիմ Ալեքսի Մաքսիմովիչ Փիլիքով: Մաքսիմ Կորքի կեղծ անունն է: Հայրս Նիքոլայ Ա. կ'ընտրուէր, իսկ մեծնայրս այնչափ խիստ մարդ մըն էր որ, հայրս 7 տարեկան մէջ, այսինքն 10—17 տարեկան րուն միջև, տունէն հինգ անգամ հեռացաւ: Հինգերորդ անգամին այլևս ընտել չի վերադարձաւ և Թագուքէն հետոտուն Նիժնի Նովոքոթոս գալով հաստատուեցաւ. հոս, ուր կ'աշխատէր մը քով աշկերտ մտաւ: Բաւական ճարպիկ ըլլալով քիչ ատենէն գետնային շուտարկութեան կարենքը հաստատութեան մը վարիչը եղաւ և եկաւ Սոթթախան, ուր քօլերայէն մտաւ 1873ին:

Մարտ հայրը Նիժնի Նովոքոթոս մէջ ներգրաններ ուներ և բաւական հարուստ էր: Ծառ ջերմեանող էր բայց բանակաւ և շար ներարգրի մը ուներ և ճարակողորէն սպան էր:

Մայրս ընտել զիս չէր սիրեր: Հօրս մահէն վերջ կրկին ամուսնացաւ և զիս յանձնեց մեծ հօրս խրանքին որ ինձի սովորեցուց Սաղմոսը և Աղօթագիրքը: 8 տարեկան նին զարգը մտայ բայց հինգ ամիս վերջ ծաղկի հիւանդութենէ բերուեալով, այլևս զարգը ոտք մը կ'ուսկնէր, այդ միջոցին մտաւ չին հայրս: Իր տան մէջ կը բնակին իր ամուսնացած երկու զուակները, անոնց կրնորը և անթիւ գաւազանները, ոչ մէկը զիս չէր սիրեր: Բացի մեծ մայրէս որ շատ հեղ կրն մըն էր և զայն կը յիշեմ միշտ յարգանքի և սիրոյ զգացումով մը:

Մորը զարգանքը միշտ կը գիտնային և կը ծնկուէին իրարմէն: Հոս, հիւսուեալ հետ և կրնորին ալ կը ծնկուէին: Անոնցմէ մին ծնկի տակ մեջուց յաղորդաբար իր երկու կրնորը, իսկ միւսը միայն մէկ անգամ կրնը մեջուց, երբեմն զիս ալ կը ծնկուէին:

8 տարեկանին կոչակարի մը քով մտայ, բայց երկու ամիս վերջ մտաբերս այրեցան և ստացան ապրի մը թափելովը և գործէս ելայ: Գարմանուէն վերջ ներկարար ճարտարագետի մը քով մտայ, բայց որ տարիէն աւելի չզիմեցայ և չուզեալի մը մէջ խոհարարի օգնական մտայ: Վարպետս, Միխայիլ Մուրի, հանդուստան կ'ուսուցէր: Նապետ մըն էր, քիչ թիւքական հրակայ ու մը ուներ: Ան էր որ զիս ընթերցասիրութեան վարժեցուց և անհետով որ գիրքերէն բոլորովին կը խորշիմ, զիս անհնայ կը ծնկուէր, որպէս զի գիրք կարդամ: Այս կերպով ստիպուեցայ գիրք կարդալ: Առաջին անգամ կարդայի

«Նուշակ» պարզ գիրքը մը Մեծն Պետրոսի կեանքը փրկեց» գիրքը: Վարպետս զանազան տեսակ գիրքերով լեցուն պալատակ մը ուներ: Այդ վայրկեանէն սկսեալ, որ կեանքիս վրայ մեծ դեր կատարեց, սկսայ կարդալ ինչ որ ձեռքիս տակ կ'էլանար: 10 տարեկանին սկսայ օրագրութեանս որուն մէջ կը նախագրէի կեանքիս և ընթերցանութեանս տպագրութիւնները: 10-հարաբի ասպարէզս թողուցի և ներկարար-ճարտարագետին քով վերադարձայ: Յետոյ սրբազան պատկերներ ծախողի մը քով մտայ, վերջէն երկաթուղիի անկերութեան մէջ պահպան եղայ. հացագործի քով մտայ, ծաղարանի աշկերտ եղայ, գատարկագործ եղայ, և օրերով զիգերեցայ Ռուսիոյ մեծ ձամբներուն վրայ:

1888ին Քաղան կը բնակի և առաջին անգամ ըլլալով ամուսնուցանուեալ չին չփունս մէջ մտայ, բայց մտաբերակներու հետ կենսակցութեան չար սրբեցայ և 1890ին զարձանայ գատարկագործ եղայ:

Քաղաքով Նիժնի Նովոքոթոս մինչև Զարիձին զացի, ինչպիսի ինչպիսիներուն երկիրը, բաւական մնացի Ռ. քաղաքի մէջ, Պետրոս պիտ անցայ, ուրիշ իրիմի ծովի վերջը բերելով Գուպոս անցայ, միշտ ոտքով և գրգռուն ստանց զրամբ: 1892ին եկայ թիֆլիս ուր «Մակար Չուտրա» թերթին մէջ հրատարակեցի ստալին պատմութեան «Մակար Չուտրա»: Այս գրութիւնս շատ հաւուեցաւ, որով քաղաքի անցայ փոքր նորակապիտ գրեւոր Նիժնի Նովոքոթոսի «Վոլկա» թերթին մէջ, որ հաճաքով ընդունեց զանոնք: Առժամայէն հաստատուեցայ այդ քաղաքին մէջ և համարձակեցայ Մոսկուայի «Ռուսական Լուրեր» թերթին զրկել «Նիժնի» փրիկա» վէպս որ անմիջապէս հրատարակուեցաւ:

1895ին Փէթերպուրկեան հանդէսի մը մէջ հրատարակեցի «Չուտրա» անուն նորակապ: Նոյնպէս Մոսկուայի մէջ հրատարակեցի «Վրկալակ մը» պատմութեան և այլաբան մայրաքաղաքներու թերթերուն մէջ զրկել սկսայ:

Յարզ գրածներս ինձ սեւէ գուն նակութիւն չեն պատճառած: Ասոր համար գրածներէս սեւէ բան քովս չեմ պահած: Ան ապալէս սկսաւ այն գրողը որ թօլսթոյնի երկու, Բուլգոյնի երկու և թուրքի Նիժնի կարգին Ռուսիոյ ընկերային-քաղաքական կեանքին մեծ յեղաշրջողը եղաւ:

Մաքսիմ Կորքի իր ամուսնարդ հասակին ինքզինքը նուիրեց քաղաքական կեանքի և սակայն իր գործունէութիւնը յեղափոխական նկատուելով արարուեցաւ: 1901ին Աստան: Յաջորդ տարին Գիտական կառնտին անգամ բնորոշեցաւ, բայց Յարի հրամանով բեկանուեցաւ ընտրութիւնը: 1905ի յեղափոխութեան ատեն բողոքած ըլլալուն համար անուանի «Արեւնոտ կիրակի»ին

ՊԱՏԱՍԻԱՆ ՍԸ ՎՓԵՄԱԹԻՆԻ, Ի ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ Պ. ԵԱՎԵՐԻՏՍՈՒՆ

ՌՈՒՎԱԿԸ «ՇԵՆՆԻՆԻ ԻՐԱՒՈՒՆՔԻՆ

«Արեւելքի» կիրակի օրուն թիւին մէջ զարմանքով կարդացիք «ՎՓԵՄԱԹԻՆԻ» թերթին խմբագրապետ Պ. Եավերիտսի այն յայտարարութիւնը թէ Բերա խումբը քէմը քաջուած ըլլալով, Բերա Շիլի ֆիւնալի մրցումը Հոկտեմբերին տեղի պիտ ունենայ: «Արեւելքի» խմբագրական աշխատակիցը որչաք քաջով պատասխանած էր, սակայն անհրաժեշտ է կարգ մը ճնշումներ ընել:

Նոյն այս ֆիւնալի մրցումը կարելի չէ Հոկտեմբերին յետաձգել, որովհետեւ արամադրուած բաժակը 935—935 չընկնի համար է. իսկ Հոկտեմբերին 936—937 սեզոնը կ'սկսի և Ն. Շիլիին այս սեզոնի բաժակի համար մրցումի մասու: Յետոյ տարիներէ ի վեր սովորութեան եղած (և սովորութիւնը յաճախ օրէնքի ուժ ունի) երբ երկու թիւեր ֆիւնալի մրցումին հաստատուան, երկրորդ անգամ մըն ալ կը խաղան. եթէ կրկին հաստատուան, ժամանակը կ'երկարաձգուի, իսկ զարձակ հաստատ

ղէմ, Ս. Պետրոս Պօլս բերդին մէջ բաժակուեցաւ. բաժակն արձակուեալն աշխատակցեցաւ Սոցիալիստներու «Նոր կեանք» օրկապին, իսկ 1906ին մեկնեցաւ Խոտայ:

1917ի յեղափոխութեան միջոցին կ'ընդունի Քէրէնսկի կառավարութեան մէջ Գեղարուեստի նախարարի պաշտօնը: Երկու տարի յետոյ է որ կը միայն այն նոր շարժումին և կոչ կ'ընէ Ռուսիոյ և աշխարհի բոլոր մտաբերակներուն Արեւելքին և Բերա խումբին յեղափոխութեան միանալու համար: 1921ին իր առողջական վիճակը կը ստիպէ զինք որ Խոտայ երթայ և միայն 1928ին է որ կը վերադառնայ Ռուսիա:

Ան մեծ խանդավառութեամբ ընդունուեցաւ, իսկ իր վաթսուամեակը մեծ տունակաւորութիւններու առիթ ստաւ, իր ձեռնարկաբար Նիժնի Նովոքոթոս անուանուեցաւ: Կորքի կրտսէր Ժորժի Վարպետս Ժորժի Վարպետսի «Վրկալակ մը» կոչուելով, Կորքի այդ թուականին սկսեալ նկատուեցաւ ընտրական գրականութեան զեկավարը: Ան քիչ մը ստան կրթական կամարը նշանակուեցաւ և Սովետական կառավարութիւնը իր Նիժնի Նովոքոթոսի մրցումներու ճաշարով իրիմի պալատը: Իր գրական գործը պատկ ունի է. աւմանահարմարութեան են «Քալիստալիկները» (Պատմական կեանքի և «Մայրը», մանաւանդ այս վերջինը որ ընդհանրացու սինմայի միջոցաւ Կորքի գործերուն մեծ մասը թարգմանուած է քան) մը տասնեակ լեզուներով:

Ան գրած է նաեւ բաղմամբի թատերգութիւն էր: Կորքի, որպէս Տնօրէն Պետական Հրատարակութիւններուն, 1934ին Նախագահեց ընտրութեան գրապատկերներու համագումարին:

մնալու պարագային, մրցումը կը յետաձգուի 3 ամիսը չանցնելու պայմանաւ:

Արդ, անցեալ կիրակի օրուն մրցումին նոր թուականին կազմակերպիչները պահանջեցին խաղը երկուսուսով, «Շիլի» մրցակցը, որովհետեւ կանխաւ համաձայնութիւն չէր գոյացած այս մասին: «Շիլի» խմբագրութեան միշտ օրինակած եղած են, միշտ ուղղաձօնաբար չարած են, նոյն իսկ պատմութիւններու դեմ, բայց կարգ չեն չեղած ուղիղ ձամբէն:

Անտարակոյ ծիծաղելի պիտ ըլլայ կարծել թէ Ն. Շիլի կը վախնար: Ընդհակառակն, և ապացոյցն ալ սա է որ վերջին 24 վայրկեաններուն, մեր տղաքը բացարձակ աշխատեցող էր և թէք կոչ կը խաղային, Եավերիտսի և Տիւրանի զէջ կերպով «Կոտորած» ըլլալուն հակառակ:

Հինա այլևս ստոյգ է որ «Բերա» կը վախնա, անա թէ ինչու աշխարհ փութկոտութեամբ քէմը քաջուած էր թէ Վերա խումբը քաջուած էր թէ «Բերա» զօրաւոր կազմ ունի. սխալ է. ընդհակառակն նոր ուժեր ստան է, մասնաւորաբար Գուրբուտովի երկու լուսազոյն խաղացողները իր քիւն անուանիչները միշտ թիւին մէջ են: Իրողութիւնը սա է որ «Ն. Շիլի»ին գորացած է և «Բերա»ն ստոյգ պարտութիւն էր վախնալով է որ չուտով քաջուեցաւ. հրապարակելու ինչու կը մտնան որ երկու տարի ստալ, «Վախնալի» թուականին «Շիլի» երկու անգամ չ'ընդհատուեցաւ, սակայն Ս. Պետրոսի օրկապին և Օրկապին տաքերուն ու բաժակն ալ կարանցուց: Այն ատեն սեզոնը շատ սեղի տաք էր, ի կ'հիմն բաղադրաբար սնանկային օդեր կ'ընէ: Յատկապէս որ «Բերա»ն ճնշմանութեան վայել ժեյթ մը չուզեր ընել «Շիլի»ին:

Թէ զայ սեզոնին «Բերա» սեղի թարմացած գառ պիտ գայ, հաւանական է. անչու չու «Շիլի» իր ալ չպիտ քանաւ: Սակայն Պ. Եավերիտսի անկողնակալ և արդար պիտ ըլլայ, եթէ ստիպէ «Բերա»ն որ այս սեզոնին համար կազմ կերպով թուականն ալ սեզոնին վերջնային «Շիլի» պարտուեալն է այս կիրակի իսկ խաղային: Այսպէս, Հոկտեմբերին միացած մրցումը այսին 1936—1937 չընկնի կը պատկանի և Պ. Եավերիտսի կողմէ ստեղծուած այսպիսի կողմնակալ պայմաններու տակ, «Նոր Շիլի» ժամանակը թիւնը բաւական մտածելիք կ'է մը կը դառնայ:

ՆՈՐ ՇԻՆԻՅԻ
ՎՐԻՊՈՒՅԻ.— Երբ կրկին թիւին մէջ, Միխայիլ Քալիպի իր սեղի որովհետեւ մրցումներու նկարագրական մէջ պէտք է կարգալ.— Բարձրութիւն ցառքերու մէջ Ս. Եավերիտսի ցառքը հարմար, հարկ 12 տարեկան, որ ցառքի մ. 63, միշտ սխալմամբ գրուած էր 15.63:

ԳԱՏԵՎԻՊԻ Հաւոց գերեզմանատան համար ռեհիստրութեան թուղթ (թափու սենյակ) արուած է, կը գրէ «Քան» թերթը իր երկու թիւին մէջ, միտմանակալ աւելցնելով թէ, մտա օրէն մաս ստմա պիտի ծախուի այս հոգը Բաղադրապետութեան կողմէ:

ՆԵՐՍԱՂԹԻ ԳՈՐԾԸ ԿԸ ՅԱՆՁՆՈՒԻ

ՀՕԿԻ ԳԼԵ. ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ
Երեւանէն կը հարարեն.— Բարձրագոյն իշխանութեան որոշումով ներգաղթի կազմակերպութեան գործը անբողոքին յանձնուեցաւ Հօլի Գլխ, վարչութեան: Այս որոշման համաձայն, Հօլի ստանձնեց Յարանայէ ներգաղթող կարաւանին նոր անուններու մէջ անգլո-որման հոգը: Մինչև այսօր այդ գործին համար ծախուած է 630,000 ռուպլի:

Երեւանի և նոր անուններու մէջ արդէն տեղադրուած են և կ'աշխատին ներգաղթողներու 60 տուկար: Չալխատողներուն Հօլը բաշխեց ստանձնիչներու պարտութիւնը:

Այս օրերս, ներգաղթողներու իրենց հետ բերած մեքենական արդիական կազմով սկսած են կազմակերպել իր կու ստաղձագործական աշխատանոցներ մէկը նոր Ռեքստայի, իսկ միւսը Երեւանի մէջ: Ծոտով անխառն կը սկսի ստաղթողներու անխառն բաղադրած ներգաղթողներու փոխադրական միջնադարը որ կանոնաւոր հաղորդակցութիւն պիտ հաստատուի Երեւանի և նոր անուններու միջև: կը գրէ «Արա»-գառ:

ԵՐԱՅԵԱՆԻ ԵՆՈՒՊԵԱՆ ԵՐԱՅԵԱՆԻ ԳԵՐԵՆԻՆԻ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Երազմայեալ Եազուպեան, որ վերջին գաղթողներու հետ Ս. Հայաստան գառած էր, հոն նշանակուած է Երեւանի պետական օրկար: Երազմայեալ մըր զիկալար: Երազմայեան փայլուն յաղորդիչներ տարած էր Փարսիայի մէջ որունք այսօր կը կրկնուին Հայաստանի մէջ:

Երեւանի օրկարի մասին Եազուպեան շատ լուստես աշխատատեւ էր, սակայն թէ քանի մը տարիէ: ան պիտ կարենայ մրցիլ աշխարհի անհնամեծ բեմերուն հետ: Գուրպեանի և ուրիշներու կողմէ:

* Երեւանի Պետական Հրատարակչական տպարանութեան յանձնած է Մայիսի 1901 շաբաթին, թրքերէն և վրացերէն երգերու անբողոքական հաւաքածան, չեղի հրատարակութեանը:

* Մուսիկայի Ֆիլհարմոնիական թանգարանին մէջ Մայիսի առաջին օրերուն բացուած է Ս. Հայաստանի ժողովրդական նկարիչ Մ. Սարգսեանի նորագոյն նկարներու ցոյցահանգը, որ մեծ ընդունուեալութեան արժանացած է:

* Երեւանի Պետական Հրատարակչական տպարանութեան յանձնած է Մայիսի 1901 շաբաթին, թրքերէն և վրացերէն երգերու անբողոքական հաւաքածան, չեղի հրատարակութեանը:

* Մուսիկայի Ֆիլհարմոնիական թանգարանին մէջ Մայիսի առաջին օրերուն բացուած է Ս. Հայաստանի ժողովրդական նկարիչ Մ. Սարգսեանի նորագոյն նկարներու ցոյցահանգը, որ մեծ ընդունուեալութեան արժանացած է:

ՄՈՒՍՈՒԼԻՆԻ Դամիայ փոքր աղջիկը ուղեգատակ կը տառապի: Փոքրիկին վիճակը յուսահատական ըլլալուն Մուսիկայի փութով Հոտէ մեկնած է գաւկի մտ կը խաղալու համար:

Մովսէսը մտաւ հոտոյ գաւրեջրատան մը պարտէզը նստած չոպանային կ'սպասէին: Կէ զի չեք անցած էր. քարափ լոյսերը հեռոյնէ կը մարէին և ծովը մութ ու հանգաբար էր: Մեր առջին, մէկ արգի վրայ շարուած ձկնորսի նաւակներուն ձողերը կ'երերային թեթեւօրէն: Զուրբան կ'ընդունէր զինքը և շարժուեալ թեթեւօրէն անգլո-որման հոգը: Մինչև այս կերպով մեծցած երիտասարդ աղջիկ մը: Այսուհանդերձ կ'ընդունէր զինքը և խոսակալութեան պարտականութիւնը կատարել:

Գերմանական պոպիկ չոպանայ մը 15 օր վերջ Մ. ս կաւ ժիւլիէ:

ԺՈՂՈՎՐԴԱՆ ԳԵՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ՅԱՄԻԿԻ 30 ԱՄԵԱՑ ՅՈՒՆԵԱՆ

Ի Հայաստանի Արուսեանի վարչութեան որոշումով, Մայիս 1901 շաբաթին Յամիկի բեմական գործունէութեան 30 ամեակը:

Այս առիթը Արուսեանի վարչութիւնը հրատարակած է շեղ պոէմ մը, որ կը բովանդակէ նկար և երգ յոգուած, նուիրուած Յամիկի կենսագրութեան և ստաղթողներու թիւերուն: Երազմայեալ զիկալար կան յանձնաժողովին որոշումով պետական թատրոնը Մայիս 1901 շաբաթը և «Արա»-գառ մէջ անգլո-որման հոգը: Երազմայեալ զիկալար կան յանձնաժողովին որոշումով պետական թատրոնը Մայիս 1901 շաբաթը և «Արա»-գառ մէջ անգլո-որման հոգը: Երազմայեալ զիկալար կան յանձնաժողովին որոշումով պետական թատրոնը Մայիս 1901 շաբաթը և «Արա»-գառ մէջ անգլո-որման հոգը:

Հայկիսոյ, Յամիկի յարկերն առիթը, զերասանուհին շոյնի խոսքը ստան է պատմութիւնը: Յամիկի յարկերն առիթը, զերասանուհին շոյնի խոսքը ստան է պատմութիւնը: Յամիկի յարկերն առիթը, զերասանուհին շոյնի խոսքը ստան է պատմութիւնը:

Հայկիսոյ այս ձեռնարկը ստաղթողական է նաեւ այն ատեւ որ պատմական մտածողութիւնը կը գարձնէ մեծ արտաբերականութիւնը: Յամիկի յարկերն առիթը, զերասանուհին շոյնի խոսքը ստան է պատմութիւնը:

Հայկիսոյ այս ձեռնարկը ստաղթողական է նաեւ այն ատեւ որ պատմական մտածողութիւնը կը գարձնէ մեծ արտաբերականութիւնը: Յամիկի յարկերն առիթը, զերասանուհին շոյնի խոսքը ստան է պատմութիւնը:

* Երեւանի Պետական Հրատարակչական տպարանութեան յանձնած է Մայիսի 1901 շաբաթին, թրքերէն և վրացերէն երգերու անբողոքական հաւաքածան, չեղի հրատարակութեանը:

ՆՈՐ ՖԻՆԱ ՄԸ ԶԱՍԹԵՊԻ
Պետական Հրատարակչական տպարանութեան յանձնած է Մայիսի 1901 շաբաթին, թրքերէն և վրացերէն երգերու անբողոքական հաւաքածան, չեղի հրատարակութեանը:

ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԸ
Պետական Հրատարակչական տպարանութեան յանձնած է Մայիսի 1901 շաբաթին, թրքերէն և վրացերէն երգերու անբողոքական հաւաքածան, չեղի հրատարակութեանը:

ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԸ
Պետական Հրատարակչական տպարանութեան յանձնած է Մայիսի 1901 շաբաթին, թրքերէն և վրացերէն երգերու անբողոքական հաւաքածան, չեղի հրատարակութեանը:

ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԸ
Պետական Հրատարակչական տպարանութեան յանձնած է Մայիսի 1901 շաբաթին, թրքերէն և վրացերէն երգերու անբողոքական հաւաքածան, չեղի հրատարակութեանը:

ԱՐԵՎԵԼԻ ԹԵՄԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՔԻՆՈՒՄԵՐ 60
ՐԵՅԱՍ ՆՈՒՐԻ
ԻՐԻՎՈՒՆ ԱՐԵՎԸ
Թ Մ Ր Վ Պ Գ. Հ Ր Ա Ն Տ
ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍ
Անհնարեալ անձնասիրութիւն մը գործեցի, Շիլի քան հանրը, երբ Նաճիկի կորստից զինքը զրիմէ ազատ էր ինձ բերով. «Քիմ քովս թողուցէր ժիւլիտէն, զակի մը պէս կուրճիս վրայ սեղմեմ և շանամ բարի, մաքուր աղջիկ մը հասցնել զայն»: Չնանհնայ ձեր այս առաջարկին, չափազանց կը ստաղթուէի, Նաճիկի մահը փճա

ձեր որ յարկին մէջ: Բայց և այնպէս, ինչ որ ալ ըլլար, հարկ էր որ վստահէի ձեզի, որովհետեւ սա մէն պարագայի մէջ, զայն ինձմէ շատ աղէկ պիտ պատրաստէիք: Սակայն այս խոսքերուն մ

